

B”H

Likkutei Sichos Source Sheet

Volume 17 | Bamidbar - beis Sivan

(1) שולחן ערוך אורח חיים סימן תכ”ח סעיף ד'

ולעולם קורין פרשת במדבר סיני קוד' עצרת

We always read Bamidbar before Shevuos.

(2) מגן אברהם סוף סימן תצ”ד

דמיד בב' בסיון א"ל משה לקדשם לתור'

immediately on Bais Sivan, Hashem told Moshe to prepare them for Torah.

(3) שולחן ערוך אדמו"ר הזקן סוף סימן תצ”ד

ונוהגין במדינות אלו שלא להתענותקיז וְשלא לומר תחנון מראש חֲדָשׁ, עד ח' בו ועד בכלל, דְּהֵינּוּ עד אַחַר מוֹצָאֵי יוֹם טוֹב הַנִּקְרָא "אַסְרוּ חַג", לִפִּי שְׁמִיִּד אַחַר רֹאשׁ חֲדָשׁ הַתְּחִיל מֹשֶׁה לְהַתְּעַסֵּק עִמָּהֶם בְּעֵנִין קִבְּלַת הַתּוֹרָה, שְׁבִשְׁנֵי בְּשֶׁבֶת הָיָה רֹאשׁ חֲדָשׁ, וּבְשִׁלִּישֵׁי בְּשֶׁבֶת אָמַר לָהֶם: "וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מִמְּלַכְתַּת כֹּהֲנִים וְגו'", וּבְרַבִּיעֵי אָמַר לָהֶם מִצְוֹת הַגְּבֻלָּה: "הִשְׁמְרוּ לָכֶם עֲלוֹת בְּהָר וְגו'", קָכָה וּבַחֲמִישֵׁי אָמַר לָהֶם מִצְוֹת פְּרִישָׁה, שְׁיִפְרְשׁוּ מִנְּשׂוֹתֵיהֶן "הַיּוֹם וּמָחָר", וְיִהְיוּ נְכוּנִים "לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי" שֶׁהוּא שֶׁבֶת, שֶׁבּוֹ נִתְּנָה הַתּוֹרָה:

It is customary in these regions not to fast and not to recite Tachanun from Rosh Chodesh [Sivan]102 until – and including – the eighth of [the month],103 i.e., including the day following the festival [as celebrated in the Diaspora] that is referred to as Isru Chag.

[The rationale is that] directly after Rosh Chodesh, Moshe began to prepare [the people] to receive the Torah. [That year,] Rosh Chodesh [Sivan] fell on Monday.104 On Tuesday, [Moshe] conveyed to them [G-d's words],105 “You will be a kingdom of priests for Me.” On Wednesday, [Moshe] related to them the [Divine] commandment to observe a boundary [around Mount Sinai, saying],106 “Guard yourselves lest you ascend the mountain....” On Thursday, [Moshe] conveyed to them the mitzvah of chastity, that they should separate from their wives that day

and the following day, and “be prepared for the third day,”¹⁰⁷ i.e., Shabbos, on which the Torah was given.¹⁰⁸

ב

(4) יתרו י"ט, ג'ד'

וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל־הָאֱלֹהִים וַיְקַרְא אֱלֹהֵי יְהוָה מִן־הַהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתִגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

Moses ascended to God, and the Lord called to him from the mountain, saying, "So shall you say to the house of Jacob and tell the sons of Israel,

אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאֲשָׂא אֶתְכֶם עַל־כַּנְפֵי נְשָׁרִים וְאַבֵּא אֶתְכֶם אֵלַי:

'You have seen what I did to the Egyptians, and [how] I bore you on eagles' wings, and I brought you to Me.

(5) רמב"ן יתרו י"ט, ו'

ממלכת כהנים ותהיו ממלכת משרתי:

A KINGDOM OF PRIESTS. This means that you shall be a kingdom of My servants.

וגוי קדוש לדבקה באל הקדוש, כמו שאמר קדושים תהיו כי קדוש אני ה' (ויקרא יט ב). והנה הבטיחם בעולם הזה ובעולם הבא:

AND A HOLY NATION. I.e., to cleave unto the Holy G-d, just as He said, Ye shall be holy, for I the Eternal your G-d am Holy.¹⁶⁴ Thus He has assured them [of life] in this world and in the World to Come.¹⁶⁵

(6) מכילתא יתרו י"ט, ו'

מכאן אמרו, ראויין היו כל ישראל לאכל בקדשים עד שלא עשו העגל, משעשו העגל נטלו מהם ונתנו לכהנים.

From here ("a kingdom of Cohanim") it is derived that all of Israel were fit to eat of the offerings — until they made the golden calf. Once they made the golden calf, it (i.e., the status of Cohanim) was taken from them and given to the (official) Cohanim,

(7) בעל הטורים יתרו י"ט, ו'

ואתם תהיו לי ממלכת כהנים אלו זכו ישראל היו כולם כהנים גדולים ולע"ל תחזור להם שנא' ואתם כהני ה' תקראו:

(8) רש"י יתרו י"ט, ו'

ואתם תהיו לי ממלכת כהנים: שרים כמה דאת אמר (שמואל ב' ח יח) ובני דוד כהנים היו:

And you shall be to Me a kingdom of princes: Heb., מְמַלְכֵת כֹּהֲנִים, princes, as it is said: “and David’s sons were chief officers (כֹּהֲנִים)” (II Sam. 8:18).

ג

9 ויגש מ"ז, כ"ב

רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על-כן לא מכרו את אדמתם:

Only the farmland of the priests he did not buy, for the priests had an allotment from Pharaoh, and they ate their allotment that Pharaoh had given them; therefore, they did not sell their farmland.

10 דברי הימים כ"ג, י"ג

בני עמרם אהרן ומשה ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים הוא ויבניו עד-עולם להקטיר לפני יהוה לשרתו ולברכה בשמו עד-עולם:

The sons of Amram; Aaron and Moses, and Aaron was separated, to be sanctified as most holy, he and his sons forever, to burn incense before the Lord, to serve Him, and to bless with His name to eternity.

11 יתרו י"ט, ה'

ועתה אם-שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את-בריתי והייתם לי סגלה מכל-העמים כילי כל-הארץ:

And now, if you obey Me and keep My covenant, you shall be to Me a treasure out of all peoples, for Mine is the entire earth.

12 רש"י

סגלה: אוצר חביב, כמו (קהלת ב ח) וסגלת מלכים, כלי יקר ואבנים טובות שהמלכים גונזים אותם. כך אתם תהיו לי סגולה משאר אומות, ולא תאמרו אתם לבדכם שלי ואין לי אחרים עמכם, ומה יש לי עוד שתהא חבתכם נכרת:

a treasure: Heb. סגלה, a beloved treasure, like "and the treasures (וסגלת) of the kings" (Eccl. 2:8), [i.e., like] costly vessels and precious stones, which kings store away. So will you be [more of] a treasure to Me than the other nations (Mechilta). Now don't think (lit., and do not say) that you alone are Mine, and [that] I have no others besides you. So what else do I have, that [My] love for you should be made evident? For the whole earth is Mine, but they [the other nations] mean nothing to Me.

ד

13 תהלים קל"ט, י"ב

גם-חשך לא-יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה באורה:

Even darkness will not obscure [anything] from You, and the night will light up like day; as darkness so is the light.

14 משלי ג', ו'

בְּכָל־דַּרְגֵיךָ דַעְהוּ וְהוּא יַיִשֶׁר אַרְחֻתֶיךָ:

Know Him in all your ways, and He will direct your paths.

15 עקב י', ח'/ט'

בַּעַת הַהוּא הִבְדִּיל יְהוָה אֶת־שֵׁבֶט הַלְוִי לְשֵׂאת אֶת־אָרוֹן בְּרִית־יְהוָה לְעַמִּדּוֹ לִפְנֵי יְהוָה לְשָׁרְתוֹ וּלְבַרְכּוֹ בְּשֵׁמוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

At that time, the Lord separated the tribe of Levi to bear the ark of the covenant of the Lord, to stand before the Lord to serve Him, and to bless in His Name, to this day.

עַל־כֵּן לֹא־הָיָה לְלֵוִי חֵלֶק וְנַחֲלָה עִם־אֶחָיו יְהוָה הוּא בְחֵלְתוֹ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־הֵיךָ לֵאמֹר:

Therefore, Levi has no portion or inheritance with his brothers; the Lord is his inheritance, as the Lord, your God spoke to him.

ה

16 תניא פרק ד'

האהבה היא שרש כל רמ"ח מ"ע וממנה הן נמשכות ובלעדה אין להן קיום אמיתי כי המקיימן באמת הוא האוהב את שם ה' וחפץ לדבקה בו באמת ואי אפשר לדבקה בו באמת כי אם בקיום רמ"ח פקודין שהם רמ"ח אברין דמלכא כביכול

love is the root of all the 248 positive commands, all originating in it and having no true foundation without it, inasmuch as he who fulfils them in truth, truly loves the name of G-d and desires to cleave to Him in truth; for one cannot truly cleave to Him except through the fulfilment of the 248 commandments which are the 248 "Organs of the King," as it were,

ו

17 שבת פ"ח ואילך

ואמר רבי יהושע בן לוי: בשעה שעלה משה למרום אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, מה לילוד אשה בינינו? אמר להן: לקבל תורה בא. אמרו לפניו: חמדה גנוזה שגנוזה להך תשע מאות ושבעים וארבעה דורות קודם שנברא העולם, אתה מבקש ליתנה לבשר ודם? "מה אנוש כי תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו?" "ה' אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים!"

And Rabbi Yehoshua ben Levi said: When Moses ascended on High to receive the Torah, the ministering angels said before the Holy One, Blessed be He: Master of the Universe, what is one born of a woman doing here among us? The Holy One, Blessed be He, said to them: He came to receive the Torah. The angels said before Him: The Torah is a hidden treasure that was concealed by you 974 generations before the creation of the world, and you seek to give it to flesh and blood? As it is stated: "The word which He commanded to a thousand

generations” (Psalms 105:8). Since the Torah, the word of God, was given to the twenty-sixth generation after Adam, the first man, the remaining 974 generations must have preceded the creation of the world. “What is man that You are mindful of him and the son of man that You think of him?” (Psalms 8:5). Rather, “God our Lord, how glorious is Your name in all the earth that Your majesty is placed above the heavens” (Psalms 8:2). The rightful place of God’s majesty, the Torah, is in the heavens.

אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה: החזיר להן תשובה. אמר לפניו: רבוננו של עולם, מתירא אני שמא ישרפוני בהבל שבפיהם. אמר לו: אחוז בכסא כבודי וחזור להן תשובה. שנאמר: “מאחז פני כסא פרשז עליו עננו”, ואמר רבי נחום: מלמד שפירש שדי מזיו שכינתו ועננו עליו. אמר לפניו: רבוננו של עולם, תורה שאתה נותן לי מה כתיב בה? “אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים”. אמר להן: למצרים ירדתם? לפרעה השתעבדתם? תורה למה תהא לכם! שוב: מה כתיב בה? “לא יהיה לך אלהים אחרים”. בין הגוים אתם שרויין, שעובדין

The Holy One, Blessed be He, said to Moses: Provide them with an answer as to why the Torah should be given to the people. Moses said before Him: Master of the Universe, I am afraid lest they burn me with the breath of their mouths. God said to him: Grasp My throne of glory for strength and protection, and provide them with an answer. And from where is this derived? As it is stated: “He causes him to grasp the front of the throne, and spreads His cloud over it” (Job 26:9), and Rabbi Nahum said: This verse teaches that God spread the radiance of His presence and His cloud over Moses. Moses said before Him: Master of the Universe, the Torah that You are giving me, what is written in it? God said to him: “I am the Lord your God Who brought you out of Egypt from the house of bondage” (Exodus 20:2). Moses said to the angels: Did you descend to Egypt? Were you enslaved to Pharaoh? Why should the Torah be yours? Again Moses asked: What else is written in it? God said to him: “You shall have no other gods before Me” (Exodus 20:3). Moses said to the angels: Do you dwell among the nations who worship

עבודה זרה? שוב: מה כתיב בה? “זכור את יום השבת לקדשו” — כלום אתם עושים מלאכה, שאתם צריכין שבות? שוב: מה כתיב בה? “לא תשא” — משא ומתן יש ביניכם? שוב: מה כתיב בה? “כבד את אביך ואת אמך” — אב ואם יש לכם? שוב: מה כתיב בה? “לא תרצח”, “לא תנאף”, “לא תגנב”. קנאה יש ביניכם? יצר הרע יש ביניכם? מיד הודו לו להקדוש ברוך הוא, שנאמר: “ה' אדנינו מה אדיר שמך וגו'”, ואילו “תנה הודך על השמים” לא כתיב.

idols that you require this special warning? Again Moses asked: What else is written in it? The Holy One, Blessed be He, said to him: “Remember the Shabbat day to sanctify it” (Exodus 20:8). Moses asked the angels: Do you perform labor that you require rest from it? Again Moses asked: What else is written in it? “Do not take the name of the Lord your God in vain” (Exodus 20:7), meaning that it is prohibited to swear falsely. Moses asked the angels: Do you conduct business with one another that may lead you to swear falsely? Again Moses asked: What else is written in it? The Holy One, Blessed be He, said to him: “Honor your father and

your mother” (Exodus 20:12). Moses asked the angels: Do you have a father or a mother that would render the commandment to honor them relevant to you? Again Moses asked: What else is written in it? God said to him: “You shall not murder, you shall not commit adultery, you shall not steal” (Exodus 20:13) Moses asked the angels: Is there jealousy among you, or is there an evil inclination within you that would render these commandments relevant? Immediately they agreed with the Holy One, Blessed be He, that He made the right decision to give the Torah to the people, and as it is stated: “God our Lord, how glorious is Your name in all the earth” (Psalms 8:10), while “that Your majesty is placed above the heavens” is not written because the angels agreed with God that it is appropriate to give the Torah to the people on earth

(18) יומא כ"ח, ב'

אמר רב: קייים אברהם אבינו כל התורה כולה, שנאמר: “עקב אשר שמע אברהם בקולי וגו’”.

the Gemara cites that Rav said: Abraham our Patriarch fulfilled the entire Torah before it was given, as it is stated: “Because [ekev] Abraham hearkened to My voice and kept My charge, My mitzvot, My statutes and My Torahs”.

(19) תניא פרק כ"ג

זהו שארז"ל האבות הן הן המרכבה שכל אבריהם כולם היו קדושים ומובדלים מענייני עוה"ז ולא נעשו מרכבה רק לרצון העליון לבדו כל ימיהם:

This is what the Sages meant when they said that "The Patriarchs are truly the chariot," for all their organs were completely holy and detached from mundane matters, serving as a vehicle solely for the Supreme Will alone throughout their lives.

ח

(20) יומא ס"ח, ב'

“ובעשור” שבחומש הפקודים קורא על פה.

“And on the tenth,” from the book of Numbers (29:7), he then reads by heart.

(21) במדבר א', מ"ט

אך את-מטה לוי לא תפקד ואת-ראשם לא תשא בתוך בני ישראל:

Only the tribe of Levi you shall not number, and you shall not reckon their sum among the children of Israel.

22 רש"י

אך את מטה לוי לא תפקד: כדאי הוא לגיון של מלך להיות נמנה לבדו. דבר אחר, צפה הקב"ה שעתידה לעמוד גזירה על כל הנמנין מן עשרים שנה ומעלה שימותו במדבר, אמר אל יהיו אלו בכלל, לפי שהם שלי, שלא טעו בעגל:

Only the tribe of Levi you shall not number: The legion of the king deserves to be counted on its own (Tanchuma). Another explanation: The Holy One, Blessed Be He, foresaw that a decree was destined to be enacted against all those counted from twenty years and upward [condemning them] to die in the desert. He said, "Let these not be included, for they are Mine, since they did not err in [the sin of] the [golden] calf."

23 במדבר ג', ט"ו

פְּקֹדוּ אֶת־בְּנֵי לְוִי לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם כְּלִזְכָּר מִבְּנֵי־חֹדֶשׁ וּמֵעַלָּה תִּפְקְדֵם:

Count the children of Levi according to their fathers' house according to their families. Count all males from the age of one month and upward

24 במדבר ד', ב'ג'

נָשָׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי קֹהַת מִתּוֹךְ בְּנֵי לְוִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם:

Make a count of the sons of Kohath from among the children of Levi by their families, according to their fathers' houses.

מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמֵעַלָּה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־בָּא לְצַבָּא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד:

From the age of thirty until the age of fifty, all who enter the service, to do work in the Tent of Meeting.

25 רש"י

נשא את ראש וגו': מנה מהם את הראויין לעבודת משא, והם מן שלשים ועד בן חמשים שנה, והפחות משלשים לא נתמלא כחו. מכאן אמרו בן שלשים לכן, והיותר על בן חמשים כחו מכחיש מעתה:

Make a count: Count those among them who are fit for the service of carrying, and are from the age of thirty until the age of fifty. One under thirty has not reached the peak of his strength; from this our Sages said, "At thirty for [full] strength" (Avoth 5:21). Over the age of fifty, one's strength begins to wane.

ט

26 שולחן ערוך אדמו"ר הזקן סימן תמ"ז, סעיף כ'

כִּפּוּר שֶׁלֶם שֶׁל חֵמֵץ שֶׁנִּתְעַרְבַּ אֶפְלוּ בְּאֵלֶּף כִּפּוּרֹת שֶׁל מִצָּה אֵינּוּ מִתְבַּטֵּל בְּתוֹכָם, קִנּוּ, וְאִסּוּר לֶאֱכֹל מִהִתְעַרְבֵת בְּעֶרְבֵי פֶסַח מִשְׁעָה חֲמִישִׁית וְאֵילָּה, לְפִי שֶׁכִּכָּר שֶׁלֶם הוּא דָּבָר שֶׁבְּמִנְיָן (פְּרוּשׁ שֶׁצָּרִיךְ לְמַכְרוֹ בְּמִנְיָן מִחֲמַת חֲשִׁיבוּתוֹ וְאֵינּוּ נִמְכָּר בְּאִמְדֻקְנָז כְּמוֹ שֶׁדָּרָךְ לְמַכֵּר דְּבָרִים שֶׁאֵינּוּ חֲשׁוּבִין), וְכֵן דָּבָר שֶׁבְּמִנְיָן אֶפְלוּ בְּאֵלֶּף לֹא בָטֵל, כְּמוֹ שֶׁיִּתְבָּאֵר בִּיּוֹרָה דְּעַה סִימָן ק"י:

When an entire loaf that was chametz became mixed with even 1000 loaves of matzah, it never becomes batel among them. It is forbidden to partake of [any of the loaves in] this mixture on the day before Pesach from [the beginning of] the fifth hour onward. [The rationale is that] an entire loaf is a *davar shebeminyan* (i.e., [an article that] must be sold by counting each item individually because of its importance; it is not sold [in a group] by estimation, as is the practice when selling items that are not important). Any *davar shebeminyan* is never nullified, even [when it is mixed] with 1000 [times its volume], as will be explained in *Yoreh Deah*, sec. 110.

27 רמב"ם הלכות מאכלות אסורות פרק ט"ז, הלכה ו'

וְהוּא הַדִּין בְּחִתִּיכָה שֶׁל בֶּשֶׂר בְּחֵלֶב אוֹ שֶׁל חֲלִין שֶׁנִּשְׁחָטוּ בְּעִזָּה שֶׁהָרִי הֵן אִסּוּרִים מִדְּבָרֵיהֶן בַּהֲנִיָּה כְּמוֹ שֶׁיִּתְבָּאֵר בְּהַלְכוֹת שְׁחִיטָה אוֹסְרִין בְּכֹל שֶׁהֵן עַד שִׁיגְבִיָּה אוֹתָן. וְכֵן גִּיד הַנֶּשֶׁה שֶׁנִּתְבַּשֵּׁל עִם הַגִּידִין אוֹ עִם הַבֶּשֶׂר בְּזִמְן שֶׁמִּכִּירוֹ מִגְבִּיָּהוּ וְהִשְׁאָר מִתֵּר שֶׁאֵין בְּגִידִים בְּנוֹתֵן טַעַם. וְאִם אֵינּוּ מִכִּירוֹ הַכֹּל אִסּוּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא בְּרִיָּה בְּפָנֵי עֲצֻמוֹ הָרִי הוּא חֲשׁוּב וְאִסּוּר בְּכֹל שֶׁהוּא:

The same laws apply with regard to a piece of meat [cooked] with milk or an ordinary animal that was slaughtered in the Temple courtyard, for it is forbidden to benefit from [the latter] according to Rabbinic decree, as will be explained in *Hilchot Shechitah*. Even the slightest amount of them causes [a mixture] to become forbidden until they are removed.

Similarly, when a *gid hanesheh* was cooked with other similar tissue or with meat, when it can be recognized, it should be removed and the remainder is permitted. For *giddim* do not impart flavor. If one cannot recognize it, the entire mixture is forbidden. For [the *gid hanesheh* is considered as a created being in its own right. Hence, it is significant; no matter how small it is, it causes [a mixture] to become forbidden.

28 רמב"ם הלכות מאכלות אסורות פרק ט"ז, הלכה ז'

וְכֵן כָּל בְּעָלֵי חַיִּים חֲשׁוּבִין הֵן וְאֵינָם בָּטֵלִין. לְפִיכָּךְ שׁוֹר הַנִּסְקָל שֶׁנִּתְעַרְבַּ בְּאֵלֶּף שׁוּרִים וְעִגְלָה עֲרוּפָה בְּאֵלֶּף עִגְלוֹת. אוֹ צֶפֶר מִצָּרַע הַשְּׁחוּטָה בְּאֵלֶּף צֶפְרִים אוֹ פֶטֶר חֲמוֹר בְּאֵלֶּף חֲמוֹרִים כֹּלֵן אִסּוּרִין בַּהֲנִיָּה. אֲבָל שָׂאֵר הַדְּבָרִים אֵף עַל פִּי שֶׁדָּרָכָן לְמִנּוֹת הָרִי אֵלּוּ עוֹלִין בְּשַׁעֲוִירָן:

Similarly, all living animals are significant and they never become nullified. Therefore, if an ox sentenced to be stoned to death¹⁹ becomes intermingled with 1000 oxen, a calf whose neck is

to be broken becomes intermingled with 1000 calves, a dove selected for a metzora becomes intermingled with 1000 doves, or a firstborn donkey becomes intermingled with 1000 donkeys, it is forbidden to benefit from any of them. With regard to other entities, even though it is customary to [sell] them by number, they can be nullified according to the ordinary measures.

(29) רש"י ריש פרשת שמות

ואלה שמות בני ישראל: אף על פי שמנאן בחייהו בשמותן, חזר ומנאן במיתתן [אחר מיתתן], להודיע חבתן שנמשלו לכוכבים, שמוציא ומכניסן במספר ובשמותם, שנאמר (ישעיהו מ כו) המוציא במספר צבאם לכולם בשם יקרא:

And these are the names of the sons of Israel: Although [God] counted them in their lifetime by their names (Gen. 46:8-27), He counted them again after their death, to let us know how precious they are [to Him], because they were likened to the stars, which He takes out [From beyond the horizon] and brings in by number and by name, as it is said: who takes out their host by number; all of them He calls by name (Isa. 40:26).

(30) במדבר א', נ'

ואתה הפקד את הלויים על-משכן העדות ועל כל-כלי ועל כל-אשר-לו ה'מה ישאו את-המשכן ואת-כלי ועלם ישרתו וסביב למשכן יחגו:

But you shall appoint the Levites over the Tabernacle of the Testimony, over all its vessels and over all that belong to it; they shall carry the Tabernacle and they shall minister to it, and they shall encamp around the Tabernacle.

(31) רש"י

ואתה הפקד את הלויים: כתרגומו מני, לשון מנוי שררה על דבר שהוא ממונה עליו, כמו (אסתר ב, ג) ויפקד המלך פקידים:

But you shall appoint the Levites: Heb. הפקד, as the Targum renders, מני, appoint; it is an expression of appointing to control the thing over which one is appointed, as it says, "Let the king appoint (ויפקד) officers (פקידים)" (Esther 2:3).

(32) רש"י במדבר ג', ט"ו

מבן חדש ומעלה: משיצא מכלל נפלים הוא נמנה ליקרא שומר משמרת הקדש. אמר ר' יהודה ברבי שלום למוד הוא אותו השבט להיות נמנה מן הבטן, שנאמר (במד' כו, כט) אשר ילדה אותה ללוי במצרים, עם כניסתה בפתח מצרים ילדה אותה. ונמנית בשבעים נפש, שכשאתה מונה חשבונם לא תמצאם אלא שבעים חסר אחת, והיא השלימה את המנין:

From the age of one month and upward: When he is no longer in the category of [possible] premature birth, he is counted among those called, "keepers of the holy charge." R. Judah the son of R. Shalom said: That tribe is accustomed to being counted from the womb, as it says,

“whom she bore to Levi in Egypt” ; as she entered the gate of Egypt, she bore her [Jochebed], yet she [Jochebed] was counted as one of the seventy souls. For if you count their total, you find only sixty-nine, but she completed the number.

(33) נשא ד', כ"ג

מבן שלשים שנה ומעלה עד בן-חמשים שנה תפקד אותם כל-הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד:

From the age of thirty years and upward, until the age of fifty years you shall count them, all who come to join the legion, to perform service in the Tent of Meeting

(34) במדבר ד', ד'

זאת עבדת בני-קהת באהל מועד קדש הקדשים:

The following is the service of the sons of Kohath in the Tent of Meeting-the Holy of Holies.

(35) רש"י

קדש הקדשים: המקודש שבכולן הארון והשלחן והמנורה והמזבחות והפרוכת וכלי שרת:

The Holy of Holies: The holiest of all-the ark, the table, the menorah, the altars, the dividing curtain, and the service utensils.

(36) במדבר רבה פ"ו, ב'

בכורי הלויים שלא טעו בעגל נתנה הכהנה לאהרן שהיה בכור, ושאר בכורי הלויים לא הצרכו לפדיון ולא לכפרה, וזכו ללויים עם אחיהם. ואם לחשך אדם והלוא גרשון היה בכור למה הקדים הכתוב לקהת לנשיאת ראש ואחר מנה לגרשון, אף אתה אמר לו לפי שקהת היה מטועני הארון שהוא קדש הקדשים ויצא ממנו אהרן הכהן שהוא קדש הקדשים, וגרשון היה קדש, לכה הקדימו הכתוב לקהת.

(37) במדבר ג', מ"א

ולקחת את-הלויים לי אני יהוה תחת כל-בכר בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת כל-בכור בבהמת בני ישראל:

And you shall take the Levites for Me I am the Lord instead of all firstborns among the children of Israel. And [take] the Levites' animals instead of all the firstborn animals of the children of Israel.

(38) מגילת אסתר ט', כ"ח

והימים האלה מצרים ונעשים בכל-דור ודור משפחה ומשפחה ומדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם:

And these days shall be remembered and celebrated throughout every generation, in every family, every province, and every city, and these days of Purim shall not be revoked from amidst the Jews, and their memory shall not cease from their seed.

(39) אור תורה להמגיד ל"ד, א'

שתמליכו שרים שלמעלה

(40) ישעיה' מ"ט, כ"ג

וְהָיוּ מְלָכִים אֲמִנִּיהָ וְשָׂרוֹתֵיהֶם מִיְּבִקְתֶּיהָ אֲפִים אֶרֶץ יִשְׁתַּחֲווּ לָךְ וְעַפְרֵי רַגְלֶיהָ יִלְחֲכוּ וַיִּדְעוּתָּ כִּי־אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־יִבְשׁוּ קָוָי:

And kings shall be your nursing fathers and their princesses your wet nurses; they shall prostrate themselves to you with their face on the ground, and they shall lick the dust of your feet, and you shall know that I am the Lord, for those who wait for Me shall not be ashamed.
